

தானியேல் புத்தகம் - நூற்று எழுபத்து எட்டு

தீர்க்கதரிசன ஒற்றுமைகள்: கடைசி நாட்களில் தானியேல் 11 இன் வெளிப்பாடு

Jeff Pippenger
2024-04-08

தானியேல் அதிகாரம் பதினொன்றின் பதினாறாம் வசனத்திலிருந்து பத்தொன்பதாம் வசனம் வரை, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திலிருந்து மிக்காயேல் எழுந்தருளி, மனுஷருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கிருபைக்காலம் முடிவுறும் வரையிலான வரலாற்றைக் குறிக்கின்றது. ஆகையால், அதே அதிகாரத்தின் நாற்பத்தொன்றாம் வசனத்திலிருந்து நாற்பத்தைந்தாம் வசனம் வரையிலான வரலாற்றையும் அது பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றது.

ஆனால் அவனுக்கு விரோதமாக வருகிறவன் தன் சித்தத்தின்படியே செய்வான்; அவனுக்கு முன்பாக யாரும் நிலைத்திருக்கமாட்டார்கள்; அவன் மகிமையான தேசத்தில் நிலைநிற்பான்; அது அவன் கையினால் நாசமாக்கப்படும். மேலும் அவன் தன் முழு இராஜ்யத்தின் பலத்தோடும், நேர்மையானவர்களையும் தன்னுடனே கொண்டு வருவதற்குத் தன் முகத்தைத் திருப்புவான்; அவன் இவ்விதமே செய்வான்; அவன் அவனை அழிக்கும்படியாக ஸ்திரீகளின் குமாரத்தியை அவனுக்குக் கொடுப்பான்; ஆனால் அவள் அவன் பக்கத்தில் நிலைக்கமாட்டாள்; அவனுக்காகவும் இருக்கமாட்டாள். இதற்குப் பின்பு அவன் தன் முகத்தைத் தீவுகளின்பால் திருப்பி, அநேகங்களைப் பிடித்துக்கொள்ளுவான்; ஆனாலும் ஒரு பிரபு, அவனால் உண்டாக்கப்பட்ட நிந்தை ஒழியும்படி செய்வான்; அவன் தன் மேல் நிந்தை வராமல், அதையே அவன்மேல் திரும்பும்படி செய்வான். பின்னர் அவன் தன் தேசத்தின் அரண்களின்பால் தன் முகத்தைத் திருப்புவான்; ஆனால் அவன் இடறி விழுவான்; பின்னும் கண்டுபிடிக்கப்படமாட்டான். தானியேல் 11:16-19.

சகோதரி வைட், தானியேல் அதிகாரம் பதினொன்றின் இறுதி நிறைவேற்றத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டபோது, "இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட வரலாற்றின் பெரும்பகுதி மீண்டும் நிகழும்" என்று தெரிவித்தார். நாற்பத்தொன்று முதல் நாற்பத்தைந்து வரையான வசனங்கள், இவ்வசனங்களின் தீர்க்கதரிசன வரலாற்றை மறுபடியும் எடுத்துரைக்கின்றன. இவ்வசனங்கள், புறமத ரோம் முதலில் மூன்று புவியியல் பகுதிகளை வென்று உலகத்தின் மீது ஆட்சியைப் பெற்றபோது நிறைவேற்றப்பட்டன.

“வடக்கி ன் ராஜாவாகி ய அந்தி யோகு வி ன்மு ன்னிலையி ல் எகி ப்து நிலைத்தி ரு க்கமு டி யாதபோதி லு ம், இப்போது அவனு க்கு எதி ராக ரோமானியரின்மு ன்னிலையி ல் அந்தி யோகு நிலைத்தி ரு க்கமு டி யவி ல்லை. எழு ந்து வரு ம் இந்த வல்லமைக்கு எதி ராக இனி எந்த ராஜ்யங்களாலு ம் எதி ர்த்து நிற்கமு டி யவி ல்லை. கி .மு . 65-ஆம் ஆண்டி போம்பேயு அந்தி யோகு ஸ் அசி யாட்டி க்கசி டமி ரு ந்து அவனு டைய சொத்து க்களைப் பறி த்து க்கொண்டு , சீ ரியாவை ஒரு ரோமப் பி ராந்தி யமாக்கி யபோது , சீ ரியா ஜெயி க்கப்பெற்று ரோமப் பேரரசு டன் சேர்க்கப்பட்டது .”

“அதே வல்லமை பரிசுத்த தேசத்திலும் நிலைத்து, அதனை விழுங்குவதாயிருந்தது. ரோம் கி.மு. 162-ஆம் ஆண்டில் உடன்படிக்கையினால் தேவனுடைய ஜனமான யூதர்களுடன் தொடர்புபட்டது; அந்த நாள்முதல் அது தீர்க்கதரிசனக் காலக்கணக்கில் ஒரு முக்கியமான இடத்தை வகிக்கிறது. ஆயினும், கி.மு. 63-ஆம் ஆண்டு வரையிலும் அது யூதேயாவின் மீது நேரடியான ஜெயத்தினால் அதிகார ஆட்சியைப் பெறவில்லை; பின்னர் அது பின்வரும் முறையில் நிகழ்ந்தது.”

“பொந்து வி ன் அரசனாகி ய மி த்ரிதாத் தேஸு க்கு எதி ராக மேற்கொண்ட தமது படையெடு ப்பி லி ரு ந்து பொம்பேயி தி ரு ம்பி வந்தபோது , யூ தேயாவி ன்கி ரீடத்தி ற்காக ஹி ர்கானு ஸு ம் அரிஸ்தோபு லு ஸு னனு ம் இரு போட்டி யாளர்கள் போராடி க்கொண்டி ரு ந்தனர். அவர்களு டைய வழக்கு பொம்பேயி யி ன்மு ன் கொண்டு வரப்பட்டது ; அரிஸ்தோபு லு ஸி ன் கோரிக்கைகளில் இரு ந்த அநீதி யை அவர் வி ரைவி ல் உணர்ந்தார். ஆயி னு ம், நீண்ட காலமாக வி ரு ம்பி யி ரு ந் அரேபி யாவு க்கான தனது படையெடு ப்பைமு டி த்த பி ன்பு இந்த வி வகாரத்தி ல் தீ ர்ப்பளிக்கத் தாமதி க்க வி ரு ம்பி னார்; பி ன்னர் தி ரு ம்பி வந்து , நியாயமாகவு ம் உரியதாகவு ம் தோன்று ம் வி தத்தி ல் அவர்களு டைய காரியங்களை ஒழு ங்கு படு த்து வேன் என்று வாக்கு று தி யு ம் அளித்தார். பொம்பேயி யி ன் உண்மையான மனோபாவத்தை ஆராய்ந்து உணர்ந்த அரிஸ்தோபு லு ஸ் அவசரமாக யூ தேயாவி ற்கு மீ ண்டு போய், தன் கு டி மக்களை ஆயு தப்படு த்தி , வல்லமையான எதி ர்ப்பி ற்கு த்த யாரானான்; வேறு ஒரு வரு க்கே அந்தக் கி ரீடம் வழங்கப்படு ம் என்பதைமு ன்னரே உணர்ந்தி ரு ந்ததால், எந்த ஆபத்தையு ம் பொரு ட்படு த்தாமல் அதைத் தக்கவைத்து க்கொள்ளத் தீ ர்மானித்தி ரு ந்தான். பொம்பேயி அந்தத் தப்பி யோடி யவனை நெரு க்கமாகத் தொடர்ந்து வந்தான். அவன் ஒரு சலேமை அணு கி யபோது , அரிஸ்தோபு லு ஸ் தன் நடவடி க்கையைப் பற்றி மனந்தி ரு ம்பத் தொடங்கி , அவனைச் சந்தி க்க வெளியே வந்து , மு ழு மையான கீ ழ்ப்படி தலையு ம் பெரு ம் தொகையான பணத்தையு ம் வாக்கு று தி அளிப்பதன் மூ லம் நிலைமையைச் சமரசப்படு த்த மு யன்றான். இந்தமு ன் மொழி வை ஏற்று க்கொண்ட பொம்பேயி , அந்தப் பணத்தைப் பெறு வதற்காக கபி னியு ஸை ஒரு படைத்தளவி னரின் அணியி ன் தலைவராக அனு ப்பி னார். ஆனால் அந்தத் தலைமைத்

தளபதி ஒரு சலேம க்கு வந்தபோது , வாசல்கள் அவனு க்கு எதி ராக அடைக்கப்பட்டி ரு ந்தன; மேலு ம், நகரம் அந்த ஒப்பந்தத்தை ஏற்காது என்று மதி ல்களின் உச்சி யி லி ரு ந்து அவனு க்கு ச் சொல்லப்பட்டது

"இவ்விதமாகத் தண்டனையின்றி ஏமாற்றப்படக் கூடாது என்று கருதிய பாம்பே, தன்னுடன் வைத்திருந்த அரிஸ்டோபுலஸை சங்கிலிகளில் கட்டிவைத்து, உடனடியாகத் தனது முழுப் படையோடும் எருசலேமை எதிர்த்து முன்னேறினான். அரிஸ்டோபுலஸின் ஆதரவாளர்கள் அந்த இடத்தைப் பாதுகாக்க முனைந்தனர்; ஹிர்கானஸின் ஆதரவாளர்கள் வாசல்களைத் திறக்க எண்ணினர். பின்னோரார் பெரும்பான்மையாயிருந்து மேலோங்கியதால், பாம்பேக்கு நகரத்துக்குள் தடையற்ற நுழைவு அளிக்கப்பட்டது. அதன்பின், அரிஸ்டோபுலஸின் பற்றாளர்கள் ஆலயத்தின் மலையிலே பின்வாங்கினர்; அந்த இடத்தைப் பாதுகாக்க அவர்கள் எவ்வளவு உறுதியாயிருந்தார்களோ, அதைப் பிடித்துக்கொள்ள பாம்பேயும் அதே அளவு தீர்மானமாக இருந்தான். மூன்று மாதங்களின் முடிவில், தாக்குதல் நடத்துவதற்கு ஏதுவான அளவுக்கு மதிலில் ஒரு பிளவு உண்டாக்கப்பட்டது; அத்தலம் வாளின் முனையால் கைப்பற்றப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து நிகழ்ந்த பயங்கரமான படுகொலையில் பன்னிரண்டு ஆயிரம் பேர் கொல்லப்பட்டனர். அந்நேரத்தில் தெய்வீக ஆராதனையில் ஈடுபட்டிருந்த ஆசாரியர்கள், சுற்றுமுற்றிலும் கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்த குழப்பத்தை அறியாதவர்களைப் போல, அமைதியான கையாலும் அசைக்க முடியாத மனநிலையாலும் தங்கள் வழக்கமான பணியைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டதையும், அவர்களுடைய நண்பர்கள் தமக்குச் சுற்றிலும் அறுக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தபோதிலும், பல முறை அவர்களுடைய சொந்த இரத்தமே தாங்கள் செலுத்திய பலிகளின் இரத்தத்தோடு கலந்திருந்தபோதிலும் அப்படியே நிலைத்திருந்ததையும் காணுவது மனதை உருக்கும் காட்சியாயிருந்தது என்று வரலாற்றாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்."

"போருக்கு முடிவுகட்டிய பின்னர், போம்பேயு எருசலேமின் மதில்களை இடித்துத் தள்ளினார்; யூதேயாவின் அதிகார வரம்பிலிருந்த பல நகரங்களை சிரியாவின் அதிகார எல்லைக்குக் மாற்றினார்; மேலும் யூதர்கள்மேல் வரி விதித்தார். இவ்வாறு, முற்றிலும் அதைக் கலங்கடிக்கும் வரையில் 'மகிமையான தேசத்தை' தன் இரும்புப் பிடியில் பற்றிப் பிடித்திருக்கவிருந்த அந்த வல்லமையின் கைக்குள், வெற்றிகொள்ளாதலால் எருசலேம் முதல்முறையாக ஒப்படைக்கப்பட்டது."

"வசனம் 17. அவன் தன் மு மு ராஜ்யத்தி ன் வல்லமையு டன் னு ழையத் தன் மு கத்தை நிலைநிறு த்து வான்; நேர்மையு ள்ளவர்களு ம் அவனோடி ரு ப்பார்கள்; அவன் இவ்வாறே செய்வான்; மேலு ம், அவன் பெண்களின் கு மாரத்தி யை அவனை கெடு க்கு ம்படி யாக அவனு க்கு க் கொடு ப்பான்; ஆனால் அவள் அவன் பக்கத்தி ல் நிலைக்கமாட்டாள்,

அவனு ள்காகவு ம் இரு ள்க்கமாட்டாள்."

"இந்த வசனத்திற்காக பிஷப் நியூட்டன் இன்னொரு வாசகத்தை வழங்குகிறார்; அது கருத்தை இன்னும் தெளிவாக வெளிப்படுத்துவது போலத் தோன்றுகிறது; அது இதுவாகும்: 'அவன் முழு ராஜ்யத்திற்குள் பலவந்தமாக நுழையத் தன் முகத்தை நிலைநிறுத்துவான்.' 16ஆம் வசனம் நம்மை சீரியா மற்றும் யூதேயா ரோமரால் கைப்பற்றப்பட்ட நிலைவரை கொண்டு வந்தது. ரோம் முன்பே மகேதோனியாவையும் திராசியாவையும் வென்றிருந்தது. அலெக்சாந்தரின் 'முழு ராஜ்யத்தில்,' ரோமப் பேரரசின் அதிகாரத்திற்குக் கீழ்ப்படுத்தப்படாமல் மீதமிருந்தது இப்போது எகிப்து மட்டுமே; ஆகையால் அந்த அதிகாரம் இப்போது அந்த நாட்டிற்குள் பலவந்தமாக நுழையத் தன் முகத்தை நிலைநிறுத்தியது."

"பொ.கி.மு. 51-ஆம் ஆண்டில் ப்டோலமி அவ்லேத்தேஸ் மரணமடைந்தான். அவன் எகிப்தின் முடியும் இராச்சியமும் தன் முதற்பிறந்த மகனும் மகளுமான ப்டோலமிக்கும் கிளியோபாத்ராவுக்கும் விட்டுச் சென்றான். அவர்கள் ஒருவரையொருவர் திருமணம் செய்து கொண்டு, இணைந்து ஆட்சி செய்ய வேண்டும் என்று அவன் இறுதிச்சாசனத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது; அவர்கள் இளையவர்களாயிருந்த காரணத்தால், அவர்கள் ரோமரின் பாதுகாப்புப் பொறுப்பின் கீழ் வைக்கப்பட்டார்கள். ரோமர் ஜனங்கள் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு, எகிப்தின் இளம் வாரிசுகளுக்குக் காவலராக பொம்பேயையை நியமித்தார்கள்."

அதன் பி ன்னர் அதி க காலம் ஆகாமல் பொம்பேயு ம் சீ சரு ம் இடையி ல் ஒரு மோதல் எழு ந்தது ; அந்த இரு தளபதி களு க்கு மி டையி ல் பு கழ் பார்சாலி யா யு த்தம் நடத்தப்பட்டது . பொம்பேய் தோல்வி யடைந்தபி ன் எகி ப்தி ற்கு த்தப்பி ள் சென்றான். சீ சர் உடனே அவனை அங்கேத் தொடர்ந்து சென்றான்; ஆனால் அவன் அங்கு சேரு ம்மு ன், பொம்பேய் பாது காவலனாக நியமி க்கப்பட்டி ரு ந்த ப்டோலெமையால் அவமரியாதையாகக் கொலை செய்யப்பட்டான். ஆகையால், ப்டோலெமையு ம்கி ளியோபாத்தி ராவு ம் சார்ந்த பாது காவலராக பொம்பேய்க்கு அளிக்கப்பட்டி ரு ந்த அந்த நியமனத்தை சீ சர் தானே ஏற்று க்கொண்டான். எகி ப்து உள்நாட்டு கலக்கங்களால் கொந்தளிப்பி ல் இரு ப்பதை அவன் கண்டான்; ப்டோலெமையு ம் கி ளியோபாத்தி ராவு ம் ஒரு வரு க்கொரு வர் வி ரோதி களாய்ப் போயி ரு ந்தார்கள், மேலு ம் ஆட்சி யி ல் அவளு க்கு ரிய பங்கு அவளிடமி ரு ந்து பறி க்கப்பட்டி ரு ந்தது . இதனையு ம் பொரு ட்படு த்த தன்னிடமி ரு ந்த சி றி ய படையு டன், அதாவது 800 கு தி ரைப்படையி னரையு ம் 3200 காலாட்டையி னரையு ம் கொண்டு , அலெக்சாந்தி ரியாவி ல் இறங்கி , அந்தத் தகராறை வி சாரித்து , அதைத் தீ ர்த்து வைக்க மு னைவதி ல் அவன் தயங்கவி ல்லை. நாளு க்கு நாள் கலக்கங்கள் அதி கரித்தபோது , தன் நிலையைத் தக்கவைத்து க்கொள்ளத் தன்னிடமி ரு ந்த சி றி ய படை போதாது

என்பதை சீ சர் உணர்ந்தான்; மேலும் அந்தப் பருவத்தில் வீசிய வடக்குக் காற்றினால் எகிற்பதை விட்டுப் புறப்பட இயலாத நிலையில், அவன் ஆசியாவிடமிருந்து அறிவிப்பு அனுப்பி, அந்தப்பிராந்தியத்தில் தன் இருந்த எல்லாப் படைகளுக்கும் இயன்றவரை விசைவாக வந்து தமக்கு உதவுமாறு ஆணையிட்டான்.

மிகுந்த ஆணவமிக்கு முறையில், ப்டோலெமியும் கிளியோபாத்ராவும் தங்களுடைய படைகளைக் கலைத்து, தங்களுக்கிடையிலான வேறுபாடுகளின் தீர்விற்காக அவரது முன் ஆஜராகி, அவரது தீர்ப்பின்படி நடக்க வேண்டும் என்று அவர் ஆணையிட்டார். எனினும் ஒரு சுயாதீன ராஜ்யமாக இருந்ததால், இந்த ஆணவமிக்கு கட்டளை அதன் அரசு கண்ணியத்திற்கு எதிரான அவமதிப்பாகக் கருதப்பட்டது; இதனால் மிகுந்த கோபமுற்ற எனினியர் உடனே ஆயுதம் எடுத்தனர். அதற்கு காய்சர், தாம் அவர்களின் தந்தையான அவ்லேத்தேஸின் சித்தத்தின்படி செயல்பட்டதாகப் பதிலளித்தார்; அவன் தன் பிள்ளைகளை ரோமாவின சபையும் மக்களும் கொண்ட பாதுகாப்பிற்குக் கீழ்ப்படுத்தியிருந்தான்; அந்தச் சபையும் மக்களும் உடைய முழு அதிகாரமும் இப்போது தாம் கான்சலாகிய தமது நபரிலே நிலைபெற்றிருந்தது என்றும்; ஆகையால் பாதுகாவலனாகிய தமக்கு அவர்களுக்கிடையில் நடுவர் தீர்ப்பு வழங்கும் உரிமை இருந்தது என்றும் கூறினார்.

“இவ்விஷயம் இறுதியில் அவரின் முன் கொண்டு வரப்பட்டது; மேலும் இரு தரப்பினரின் வழக்கிற்காக வாதாட பிரதிநிதிகள் நியமிக்கப்பட்டனர். மகத்தான ரோம வெற்றியாளனின் பலவீனத்தை அறிந்திருந்த கிளியோபாத்ரா, தாம் நியமிக்கக்கூடிய எந்த வாதாடுபவரையும் விடத் தமது நேரடி அழகிய தோற்றமே தமக்குச் சாதகமான தீர்ப்பைப் பெற்றுத்தருவதில் அதிக பயனளிக்கும் என்று தீர்மானித்தாள். அவரின் முன்னிலையில் அறியப்படாமல் சேருவதற்காக, அவள் பின்வரும் தந்திரத்தைப் பயன்படுத்தினாள்: தன்னை முழுநீளமாக ஆடைகளின் ஒரு பொதிக்குள் படுக்கவைத்து, அவளுடைய சிசிலிய ஊழியனாகிய அபொல்லோதோருஸ் அதை ஒரு துணியில் சுற்றி, ஒரு கயிற்றால் கட்டி, தனது ஹெர்குலீஸ் போன்ற பலமிக்க தோள்களில் தூக்கிக்கொண்டு, சீசரின் தங்கும் அறைகளைக் நோக்கிச் சென்றான். ரோமத் தளபதிக்கான ஒரு பரிசு தன்னிடத்தில் உள்ளதாகக் கூறி, அவன் கோட்டையின் வாயிலில் வழியே அனுமதிக்கப்பட்டு, சீசரின் சந்நிதிக்குள் நுழைந்து, அந்தச் சமையை அவரின் பாதங்களருகில் வைத்தான். சீசர் இவ்வுயிருள்ள பொதியை அவிழ்த்தபோது, இதோ! அழகிய கிளியோபாத்ரா அவரின் முன் நின்றாள். அந்தத் தந்திரம் அவருக்கு எவ்விதத்திலும் விருப்பமற்றதாயிருக்கவில்லை; மேலும் 2 Peter 2:14-இல் விவரிக்கப்பட்ட குணநிலையுடையவராயிருந்ததினால், இவ்வளவு அழகிய ஒருவரை முதன்முறையாகக் கண்ட அந்தக் கணமே, ரோலின் கூறுவதுபோல், அவள் விரும்பிய எல்லா விளைவையும் அவர்மேல் உண்டாக்கியது.”

“இறு தி யி ல், அந்தச் சாசனத்தி ன் நோக்கத்தி ன்படி , அந்தச் சகோதரனு ம் சகோதரியு ம் இணைந்து சி ங்காசனத்தி ல் அமர வேண்டு ம் என்று சீ சர் ஆணையி ட்டான். அரசி ன் மு தன்மை அமைச்சரான போத்தி னு ஸ், கி ளியோபாத்தி ராவை சி ங்காசனத்தி லி ரு ந்து அகற்று வதி ல் மு க்கி யமாக கரு வி யாக இரு ந்ததி னால், அவள் மீ ள்நியமனத்தி ன் வி ளைவைக் கண்டு அஞ்சி னான். ஆகையால், கி ளியோபாத்தி ராவு க்கே இறு தி யி ல் ஒரே அதி காரத்தை அளிக்கத் தான் நினைக்கி றான் என்று பொது மக்களிடையே உட்கரு த்தாகப் பரப்பி , சீ சரு க்கு எதி ராகப் பொறாமையையு ம் பகையையு ம் தூ ண்டத் தொடங்கி னான். வி ரைவி ல் வெளிப்படையான கலகம் தொடர்ந்து எழு ந்தது . 20,000 பேரின் தலைவராக அக்கி ல்லாஸ், சீ சரை அலெக்சாந்தி ரியாவி லி ரு ந்து வி ரட்டு வதற்காக மு ன்னேறி னான். நகரத்தி ன் வீ தி களிலு ம் கு று ளி சாலைகளிலு ம் தன்னு டைய சி றி ய படையி னரை தி றமையாக அமைத்து வைத்து , அந்தத் தாக்கு தலைத் தடு த்தெறி வதி ல் சீ சரு க்கு எந்தச் சி ரமமு ம் இல்லை. எகி ப்தி யர் அவனு டைய கடற்படையை அழி க்க மு னைந்தனர். அதற்கு பதி லாக, அவன் அவர்களு டையதை எரித்தான். எரிந்து கொண்டி ரு ந்த சி லகப்பல்கள் து றைமு கக் கரைக்கு அரு கே இழு த்துச் செல்லப்பட்டபோது , நகரத்தி ன் பல கட்டி டங்கள் தீ ப்பற்றி ன; ஏறக்கு றைய 400,000 தொகு தி களை கொண்டி ரு ந்த பு கழ்பெற்ற அலெக்சாந்தி ரியா நூ லகமு ம் அழி ந்தது .”

“யுத்தம் இன்னும் அதிகமாக அச்சுறுத்தலாக வளர்ந்தபோது, சீசர் அண்டை நாடுகள் அனைத்திற்கும் உதவிக்காக தூதனுப்பினார். ஆசியா மைனரிலிருந்து ஒரு பெரிய கடற்படை அவருக்கு உதவியாக வந்தது. மித்ரிதாதேஸ், சிரியாவிலும் சிலீசியாவிலும் திரட்டப்பட்ட ஒரு படையுடன் எகிப்திற்குப் புறப்பட்டான். இடுமேயனான அந்திப்பாத்திர 3,000 யூதர்களுடன் அவனோடு சேர்ந்தான். எகிப்திற்குள் செல்லும் மலைவழிகளைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்த யூதர்கள், அந்தப் படை எந்தத் தடையும் இன்றிப் புறம்பேற அனுமதித்தனர். அவர்களுடைய இந்த ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் இருந்திருந்தால், அந்த முழுத் திட்டமே தோல்வியடைந்திருக்க வேண்டியிருந்தது. இந்தப் படையின் வருகையே போராட்டத்தின் முடிவை நிர்ணயித்தது. நைல் நதிக்கருகே ஒரு தீர்மானமான யுத்தம் நடைபெற்று, அதின் விளைவாக சீசருக்குப் பூரண வெற்றி கிடைத்தது. தப்பிச் செல்ல முயன்ற ப்டோலெமி நதியில் மூழ்கினான். பின்னர் அலெக்சாந்திரியாவும் முழு எகிப்தும் வெற்றியாளனுக்குச் சரணடைந்தன. இப்போது ரோம், அலெக்சாண்டரின் மூல ராஜ்யம் முழுவதிலும் நுழைந்து அதைத் தன்னகத்தே உட்கொண்டிருந்தது.”

“உரையின் ‘நேர்மையானவர்கள்’ என்பவர்களால், ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்ட உதவியை அவனுக்குக் கொடுத்த யூதர்களே சந்தேகமின்றி குறிக்கப்படுகிறார்கள். இது இல்லாமல், அவன் நிச்சயமாகத் தோல்வியடைந்திருப்பான்; இதன் மூலம், கி.மு. 47-ஆம் ஆண்டில் அவன் எகிப்தை முற்றிலும் தன் அதிகாரத்திற்குக் கீழ்ப்படுத்தினான்.”

“பெண்களின் மகள், அவளைச் சீர்குலைப்பவள்.”

கிளியோபாத்ராவின்மேல் கைசர் கொண்டிருந்த தீவிரமான ஆசை—அவளால் அவனுக்கு ஒரு மகன் பிறந்திருந்தான்—எகிப்தியப் போரெனும் அளவுக்கு ஆபத்தான ஒரு படையெடுப்பை மேற்கொள்ள அவனைத் தூண்டிய ஒரேயொரு காரணமாகவே வரலாற்றாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். இதனால், அவனுடைய காரியங்கள் வேண்டியதைக் காட்டிலும் அவன் எகிப்தில் மிக நீண்ட காலம் தங்கியிருந்தான்; ஒழுக்கக்கேடுடைய அந்த ராணியுடன் விருந்து, மது விலாசம் ஆகியவற்றில் முழு இரவுகளையும் கழித்தான். ‘ஆனாலும்,’ என்று தீர்க்கதரிசி கூறினார், ‘அவள் அவன் பக்கத்தில் நிலைநிற்கமாட்டாள்; அவனுக்காகவும் இருக்கமாட்டாள்.’ பின்னர் கிளியோபாத்ரா, ஆகஸ்து கைசரின் பகைவனான அண்டோனியுடன் தன்னை இணைத்துக்கொண்டு, ரோமுக்கு எதிராகத் தன் சகல வல்லமையையும் வெளிப்படுத்தினாள்.”

“வசனம் 18. இதற்குப் பின்பு அவன் தன் முகத்தைத் தீவுகளின் பக்கம் திருப்பி, அநேகரைக் கைப்பற்றுவான்; ஆனால் தன் சொந்த நிமித்தமாகிய ஒரு அதிபதி, அவனால் உண்டாக்கப்பட்ட நிந்தையை ஒழியச் செய்வான்; தன் சொந்த நிந்தை இல்லாமலேயே, அதையே அவன் மேல் திரும்பும்படிச் செய்வான்.”

சிம்மேரியன் போஸ்போரஸின் ராஜாவாகிய பார்னாகேசுடன் நடந்த யுத்தம் இறுதியில் அவனை எகிப்திலிருந்து அகற்றியது. “அவன் பகைவர் இருந்த இடத்துக்கு வந்தவுடன்,” என்று பிரிடோ கூறுகிறார், “தனக்கோ அவர்களுக்கோ எந்த ஓய்வும் கொடுக்காமல் உடனே தாக்கி, அவர்கள்மேல் முழுமையான வெற்றியைப் பெற்றான்; அதற்கான செய்தியைத் தனது ஒருவன் நண்பனுக்கு இந்த மூன்று சொற்களால் எழுதியான்: Veni, vidi, vici; நான் வந்தேன், கண்டேன், ஜெயித்தேன்.” இந்த வசனத்தின் இறுதிப்பகுதி சில அளவு தெளிவின்மையால் சூழப்பட்டுள்ளது; அதின் பயன்பாட்டைப் பற்றியும் கருத்து வேறுபாடு உள்ளது. சிலர் அதை சீசரின் வாழ்க்கையில் இன்னும் முந்தைய காலத்துக்கு பொருத்தி, பொம்பேயுடன் அவனுக்கிருந்த முரண்பாட்டிலே அதன் நிறைவேற்றத்தை காண்கிறார்கள். ஆனால் தீர்க்கதரிசனத்தில் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்ட முன்னிகழ்வுகளும் பின்னிகழ்வுகளும், பார்னாகேசின் மீது பெற்ற வெற்றிக்கும், அடுத்த வசனத்தில் காணப்படுகிறபடி ரோமாவில் சீசரின் மரணத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலத்திலேயே இந்த முன்னறிவிப்பின் இப்பகுதியின் நிறைவேற்றத்தைத் தேடும்படி நம்மை வற்புறுத்துகின்றன. இந்தக் காலப்பகுதியைப் பற்றிய இன்னும் விரிவான வரலாறு வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுமானால், இந்தப் பகுதியில் உள்ள பயன்பாட்டை எந்தத் தடங்கலும் இன்றிச் சீராக விளக்கும் நிகழ்வுகள் வெளிப்படக்கூடும்.

“வசனம் 19. பின்னர் அவன் தன் சொந்த தேசத்தின் கோட்டையை நோக்கித் தன் முகத்தைத் திருப்புவான்; ஆனால் அவன் இடறி

வி ழு வான்; பி ன்னு ம் காணப்படமாட்டான்.”

“இந்த வெற்றிகரமான அடக்கிப்பிடித்தலின் பின், சீசர் பொம்பேயின் தரப்பில் மீதமிருந்த கடைசி சிதறல்களான காதோவும் ஸ்கிப்பியோவையும் ஆப்பிரிக்காவில், லபியெனுஸையும் வாருஸையும் ஸ்பெயினில் தோற்கடித்தான். பின்னர் ரோமுக்கு, அதாவது ‘அவனுடைய சொந்த நாட்டின் அரணுக்கு,’ திரும்பியபோது, அவன் நிரந்தர நியமன அதிகாரியாக ஆக்கப்பட்டான்; மேலும், மொத்த பேரரசின் மீது அவனை உண்மையில் முழுமையான பரமாதிகார அரசனாக்கும் வகையில், பல வேறு அதிகாரங்களும் கௌரவங்களும் அவனுக்கு அளிக்கப்பட்டன. ஆனால் தீர்க்கதரிசி, அவன் இடறி விழுவான் என்று சொல்லியிருந்தான். அந்த மொழி, அவனுடைய வீழ்ச்சி திடீரானதும் எதிர்பாராததுமானதாய், தன் நடையில் தவறுதலாக இடறும் ஒருவரைப்போல இருக்கும் என்பதை உணர்த்துகிறது. அப்படியே, ஐந்நூறு போர்களில் போரிட்டு வெற்றி பெற்றும், ஆயிரம் நகரங்களை கைப்பற்றியும், பதினொன்று இலட்சத்து தொண்ணூற்று இரண்டு ஆயிரம் மனிதர்களைக் கொன்றும் இருந்த இந்த மனிதன், யுத்தக் கொந்தளிப்பிலும் மோதலின் நேரத்திலும் அல்ல, தன் பாதை சீரானதாகவும் மலர்களால் பரப்பப்பட்டதாகவும் எண்ணியிருந்தபோது, அபாயம் மிகவும் தொலைவில் உள்ளது என்று கருதப்பட்டிருந்த வேளையிலே விழுந்தான்; ஏனெனில், அந்தச் சபையின் கைகளிலிருந்து ராஜா என்ற பட்டத்தைப் பெறுவதற்காக, தன் பொற்காசனத்தில் அமர்ந்து செனட் மண்டபத்தில் தன் இடத்தை எடுத்தபோது, துரோகத்தின் குத்துவாள் திடீரென அவன் இருதயத்தைத் தாக்கியது. காசியுஸ், புரூட்டஸ், மற்றும் பிற சதிக்காரர்கள் அவன்மேல் பாய்ந்து வந்தார்கள்; இருபத்து மூன்று காயங்களால் குத்துண்டு அவன் விழுந்தான். இவ்வாறு அவன் திடீரென இடறி விழுந்தான்; காணப்படாமலும் போனான், கி.மு. 44.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 258-264.

சி றி து காலத்தி ல் வரவி ரு க்கு ம் ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டத்தி ன் நடைபெறு ம் மு ம் மடங்கான ஐக்கி யத்தி ல் நவீ ன ரோமா சி ங்காசனத்தி ல் ஏற்றப்படு கி ற வரலாற்றை மு ன்கூ ட்டி யே உரு வகப்படு த்து ம் வரலாறே சி ங்காசனத்தி ன் மேல் நிறு வப்பட்ட பு றஜாதி யரான ரோமாவி ன் (வடதி சையி ன் ராஜா) வரலாற்று நிறைவேற்றமாகு ம். இந்த வரலாறு மு ப்பதாம் வசனத்தி லி ரு ந்து மு ப்பத்தாறாம் வசனம் வரை உள்ள பகு தி களிலு ம் உரு வகமாகக் காட்டப்பட்டு ள்ளது ; அங்கே 538-ஆம் ஆண்டி பாப்பரசு த்தலைமையே மு தன்மு றையாக சி ங்காசனத்தி ன் மேல் அமர்த்தப்பட்ட காலம் அடையாளப்படு த்தப்படு கி றது . பதி னாறாம் வசனத்தி லி ரு ந்து பதி னொன்பதாம் வசனம் வரை உள்ள பகு தி களு ம், மு ப்பத்தொன்றாம் வசனத்தி லி ரு ந்து மு ப்பத்தாறாம் வசனம் வரை உள்ள பகு தி களு ம், இரண்டு ம்சேர்ந்து தீ ரு வி ன் வேசி யி ன் இறு தி எழு வீ ழ்ச்சி யையு ம் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து கி ன்றன. அதே வரலாறு வசனத்தி லி ரு ந்து ஒன்பதாம் வசனம் வரை உள்ள பகு தி களிலு ம்

சி த்தரிக்கப்பட்டது ; அப்போது வடதி சையி ன்மு தல் ராஜா மூ ன்று பு வி யி யல்பகு தி களை வென்று நிறு வப்பட்டான். அதன் பி ன்னர் அவன் தென்தி சையி ன் ராஜாவு டன் ஒரு உடன்படி க்கைக்கு ள்று ழைந்தான்; ஆனாலு ம் அந்த உடன்படி க்கையை மு றி த்தான்; அதற்கு மறு மொழி யாச தென்தி சையி ன் ராஜா ஒரு கொடி ய காயத்தை உண்டாக்கி னான்; பி ன்னர் வடதி சையி ன் ராஜா எனி ப்தி ன் சி றைவாசத்தி ல் இறந்தான்.

ஐந்து முதல் ஒன்பது வரையிலான வசனங்களும், பதினாறு முதல் பத்தொன்பது வரையிலான வசனங்களும், முப்பது முதல் முப்பத்தாறு வரையிலான வசனங்களும், நாற்பது முதல் நாற்பத்திஐந்து வரையிலான வசனங்களில் நிறைவேறும் மூன்று தீர்க்கதரிசன வரிகளை வழங்குகின்றன. "இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தில் நிறைவேறிய வரலாற்றின் பெரும்பகுதி மறுபடியும் மீளும்" என்று சகோதரி வைட் குறிப்பிட்டபோது, அதின் உண்மையான பொருள், முழு அதிகாரமும் நாற்பது முதல் நாற்பத்திஐந்து வரையிலான வசனங்களை விளக்குகிறது என்பதாகும். இருபது முதல் இருபத்திரண்டு வரையிலான வசனங்கள் கிறிஸ்துவின் பிறப்பையும் அவருடைய மரணத்தையும் அடையாளப்படுத்துகின்றன; ஆகையால், அவருடைய பிறப்பின் மூலம் 1798 மற்றும் 1989 ஆகிய இரண்டிலும் முடிவுக் காலத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன; பின்னர், சிலுவையில் அவர் அடைந்த மரணம் 1844 அக்டோபர் 22-ஐயும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது.

மக்கபேயர் கிளர்ச்சியின் வரலாற்றுக் காலத்தில் யூதர்களுக்கும் ரோமாவுக்கும் இடையிலான உடன்படிக்கையை இருபத்துமூன்றாம் வசனம் அடையாளப்படுத்துகிறது. அந்த வரலாற்றிலுள்ள "உடன்படிக்கை" கி.மு. 161 மற்றும் கி.மு. 158 என்ற ஆண்டுகளால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது. மக்கபேயர் வரலாறு, யூதர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ரோமாவுக்கும் மக்கபேயர் யூதர்களுக்கும் இடையிலான ஒரு "உடன்படிக்கை" மூலம் தனது தொடக்கத்தை அடையும் ஒரு உள்நிலை வரிசையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது; அது இறுதியில், தமக்குச் சீசரைத் தவிர வேறு ராஜா இல்லை என்று யூதர்கள் அறிவிப்பதினால் முடிவடைந்தது. இருபத்துமூன்றாம் வசனம், நிச்சயமாக, இருபத்தொன்றாம் மற்றும் இருபத்திரண்டாம் வசனங்களுக்குப் பின்னர் வருகிறது; இருபத்தொன்றாம் வசனம் கிறிஸ்துவின் பிறப்பை அடையாளப்படுத்துகிறது, அது தீர்க்கதரிசனத்தின்படி முடிவுக் காலமாகும்; இருபத்திரண்டாம் வசனம் சிலுவையை அடையாளப்படுத்துகிறது, அது ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது.

சி லு வையி ல் யூ தர்கள் கெய்சரை (ரோமை) தங்கள் ராஜாவாக அடையாளப்படு த்தி னர்; மேலு ம் இரு பத்து மூ ன்றாம் வசனத்தி ல் வரு ம் "உடன்படி க்கை" என்பது , யூ தர்கள் ரோமைக்கு த் தங்கள் நம்பி க்கையு ணர்வை அறி வி த்ததன் மு டி வு க் கட்டத்தி லேயே, ரோமைச்

சேவி க்கத் தேர்ந்தெடு த்த அவர்களது ஆரம்பத்தைக் கு றி க்கி றது .
சி லு வையி ல் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்பட்டபடி யூ தர்களின் மு டி
ரோமையோடு யூ தர்களின் தொடர்பி ன் ஆரம்பத்தால் தொடர்ந்து
வரு கி றது .

இருபத்துநான்காம் வசனத்திலிருந்து முப்பதாம் வசனம் வரை, கி.மு.
31-ஆம் ஆண்டில் நிகழ்ந்த ஆக்டியம் போரிலிருந்து கி.பி. 330-ஆம் ஆண்டில்
தலைநகரம் ரோமாவிலிருந்து கான்ஸ்டான்டினோப்பிளுக்கு மாற்றப்பட்ட
வரையிலான, அயோக்கிய ரோமா உச்ச ஆதிக்கத்தோடு ஆட்சி செய்த
முந்நூற்று அறுபது ஆண்டுகளை விவரிக்கின்றன. இந்த முந்நூற்று அறுபது
ஆண்டுகாலம், பாப்பரச ரோமா உச்ச ஆதிக்கத்தோடு ஆட்சி செய்த
ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது ஆண்டுகளுக்கான ஓர் அடையாளமாக
உள்ளது; இவ்விரண்டும் சேர்ந்து, நாற்பத்தொன்றாம் வசனத்திலிருந்து
ஆரம்பித்து, விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின்
போது ஏற்படும் மும்மடங்கு ஐக்கியத்திலிருந்து, கிருபைக்காலத்தின்
முடிவுவரையான காலப்பகுதியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன.

பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில் வரலாற்றின் அனைத்துத் தீர்க்கதரிசன
வரிகளும் தானியேல் பதினொன்றின் கடைசி ஆறு வசனங்களுடன்
ஒழுங்குபட்டு நிற்கின்றன; ஆனால் நாற்பதாம் வசனத்தில்
சித்தரிக்கப்படும் 1989 ஆம் ஆண்டிலுள்ள முடிவுக் காலத்திலிருந்து
நாற்பத்தொன்றாம் வசனத்தில் உள்ள ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம்
வரையிலான தீர்க்கதரிசன வரலாறே “கடைசி நாட்களுக்குச் சம்பந்தமான
தானியேலின் தீர்க்கதரிசனத்தின் அந்தப் பகுதி” ஆகும். நாற்பதாம்
வசனத்தில் வெறுமையாக விடப்பட்டிருக்கும் வரலாறு, கிருபைக்காலம்
முடிவடையும் முன்னரே, காலம் நெருங்கியபோது முத்திரை நீக்கப்படும்
இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்படுத்துதலாகும்.

இந்த ஆய்வை அடுத்த கட்டுரையில் தொடர்வோம்.

“நமக்குத் தேவனுடைய கற்பனைகளும், தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆவியான
இயேசு கிறிஸ்துவின் சாட்சியும் உண்டு. விலையிடற்கரிய ரத்தினங்கள்
தேவனுடைய வார்த்தையில் காணப்படுகின்றன. இந்த வார்த்தையை
ஆராய்கிறவர்கள் தங்கள் மனதைத் தெளிவாக வைத்துக்கொள்ள
வேண்டும். உண்ணுதலிலும் குடிப்பதிலும் கெடுபிடியான ஆசைக்கு
அவர்கள் ஒருபோதும் இடங்கொடுக்கக்கூடாது.

“அவர்கள் இதைச் செய்தால், மூளை குழப்பமடையும்; இப்பூமியின்
வரலாற்றின் இறுதிக் காட்சிகளுடன் தொடர்புடைய அந்த
விஷயங்களின் அர்த்தத்தை அறிந்துகொள்ள ஆழமாகத் தோண்டிச்
செல்வதற்கான மன அழுத்தத்தை அவர்கள் சுமக்க
இயலாதவர்களாயிருப்பார்கள்.”

“தானியேல் மற்று ம் வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் என்னு ம் பு த்தகங்கள்
இன்னு ம் நன்கு பு ரிந்து கொள்ளப்படு ம்போது , வி சு வாசி கள் மு ற்ற

மாறு பட்ட ஒரு மத அனு பவத்தை அடைவார்கள். பரலோகத்தி ன் தி றந்த வாசல்களின் இப்படி ப்பட்ட தரிசனங்கள் அவர்களு க்கு அளிக்கப்படு ம்; அதன் மூ லம், இரு தயத்தி ல் சு த்தமு ள்ளவர்களு க்கு வெகு மதி யாக அமையப்போகு ம் அந்த பாக்கி யத்தை உணர்ந்து அனு பவி க்க, எல்லாரு ம் வளர்த்து க்கொள்ள வேண்டி ய கு ணாதி சயத்தால் இரு தயமு ம் மனமு ம் ஆழமாகப் பாதி க்கப்படு ம்.”

“வெளிப்படுத்தின புத்தகத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருப்பதைத் தாழ்மையுடனும் சாந்தத்துடனும் புரிந்துகொள்ளத் தேடுகிற அனைவரையும் ஆண்டவர் ஆசீர்வதிப்பார். இந்தப் புத்தகம் அமரத்துவ மகத்துவத்தால் மிகுதியாகவும் மகிமையால் நிறைந்ததாகவும் உள்ள அளவிற்கு, இதை வாசித்து அதை ஆர்வமுடன் ஆராய்கிற அனைவரும் ‘இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தின் வார்த்தைகளைக் கேட்டு, அதில் எழுதப்பட்டிருக்கிறவற்றைக் கைக்கொள்கிறவர்களுக்கு’ அளிக்கப்படும் ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுகிறார்கள்.”

வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தை ஆய்வு செய்வதிலிருந்து நிச்சயமாக ஒரு விஷயம் புரிந்துகொள்ளப்படும்—அதாவது, தேவனுக்கும் அவருடைய ஜனங்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பு நெருக்கமானதும் தெளிவாக நிர்ணயிக்கப்பட்டதுமாகும்.

“பரலோகத்தின் பிரபஞ்சத்திற்கும் இந்த உலகத்திற்கும் இடையில் ஒரு அதிசயமான தொடர்பு காணப்படுகிறது. தானியேலுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்ட விஷயங்கள் பின்னர் பட்மோஸ் தீவில் யோவானுக்கு அளிக்கப்பட்ட வெளிப்பாட்டினால் நிறைவுபெற்றன. இந்த இரண்டு புத்தகங்களும் கவனமாக ஆய்ந்தறியப்பட வேண்டும். ‘காலத்தின் முடிவுவரை இது எவ்வளவு காலம் ஆகும்?’ என்று தானியேல் இருமுறை விசாரித்தான்.

“நான் கேட்டேன்; ஆனால் புரிந்துகொள்ளவில்லை. அப்பொழுது நான், என் ஆண்டவரே, இவைகளின் முடிவு என்னவாகும்? என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், தானியேலே, நீ உன் வழிக்குப் போ; ஏனெனில் இந்த வார்த்தைகள் முடிவுகாலம் வரைக்கும் மறைக்கப்படும் முத்திரையிடப்படும் இருக்கும். அநேகர் சுத்திகரிக்கப்பட்டு, வெண்மையாக்கப்பட்டு, சோதிக்கப்படுவார்கள்; ஆனால் துன்மார்க்கர் துன்மார்க்கமாகவே நடப்பார்கள்; துன்மார்க்கரில் ஒருவரும் புரிந்துகொள்ளமாட்டார்கள்; ஆனால் ஞானிகள் புரிந்துகொள்வார்கள். நித்திய பலி நீக்கப்பட்டு, பாழாக்குகிற அருவருப்பு ஸ்தாபிக்கப்படும் காலத்திலிருந்து ஆயிரத்து இருநூற்று தொண்ணூறு நாட்கள் இருக்கும். ஆயிரத்து முன்னூற்று முப்பத்தைந்து நாட்கள் வரை காத்திருந்து சேருகிறவன் பாக்கியவான். ஆனால் நீ முடிவு வரைக்கும் உன் வழிக்குப் போ; ஏனெனில் நீ இளைப்பாறி, நாட்களின் முடிவில் உனக்குரிய பங்கில் நிலைநிற்பாய்.”

“பு த்தகத்தி ன் மு த்தி ரைகளைத் தி றந்து , இந்தக் கடைசி நாட்களில் நிகழவி ரு ப்பதற்கான வெளிப்பாட்டை யோவானு க்கு அளித்தவர் யூ தா

கோத்தி ரத்தி ன் சி ங்கமே.

“தானியேல் தன் சாட்சியத்தை ஏந்தித் தருவதற்காகத் தன் பங்கில் நின்றான்; அது முடிவுகாலம் வரையில் முத்திரையிடப்பட்டிருந்தது; அக்காலத்தில் முதல் தூதனின் செய்தி நம்முடைய உலகிற்கு அறிவிக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. இந்த இறுதி நாட்களில் இவ்விஷயங்கள் அளவற்ற முக்கியத்துவமுடையவை; ஆனால், ‘அநேகர் சுத்திகரிக்கப்பட்டு, வெண்மையாக்கப்பட்டு, சோதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள்,’ ‘துஷ்டரோ துஷ்டத்தனமாய்ச் செய்வார்கள்; துஷ்டரில் ஒருவனும் உணரமாட்டான்.’ இது எவ்வளவு உண்மையானது! பாவம் என்பது தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தை மீறுதலாகும்; தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தைச் சார்ந்த ஒளியை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்கள் முதல், இரண்டாம், மூன்றாம் தூதர்களின் செய்திகளின் அறிவித்தலைப் புரிந்துகொள்ளமாட்டார்கள். தானியேலின் புத்தகம், யோவானுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வெளிப்பாட்டில் முத்திரை நீக்கப்பட்டு, இந்தப் பூமியின் வரலாற்றின் கடைசி நிகழ்ச்சிகளிடத்திற்கு நம்மை முன்னே நடத்துகிறது.”

“நாம் கடைசி நாட்களின் அபாயங்களின் நடுவில் வாழ்ந்து வருகிறோம் என்பதை நமது சகோதரர்கள் நினைவில் கொள்ளுவார்களா? தானியேலுடன் தொடர்புபடுத்தி வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தை வாசியுங்கள். இவ்விஷயங்களை போதியுங்கள்.” Testimonies to Ministers, 114, 115.